

Over Wouter van Benthem, de heldhaftige marechaussee, die de executie op de IJsselkade overleefde,

In de Gelders-Overijsselse Courant Lochem vertelden allerlei mensen wat ze in de periode 40-45 beleefd hebben. Hier een verhaal over Wouter van Benthem.

‘Dat een van de onderduikers bij hen een marechaussee was. Hij was gepakt omdat hij Engelse vliegers had geholpen. Hij was weer vrijgelaten en zat ondergedoken toen de vliegeniers alsnog in krijgsgevangenschap naar Duitsland moesten. Hij had zijn marechaussee uniform nog aan. Een vlotte vent voor de duvel niet bang, maar niet voorzichtig genoeg’.

‘Toen wij eens moesten rijden voor de [Organisation Todt](#) (O.T.) spande hij de vos [paard] voor de wagen en meldde zich in zijn blauwe marechaussee uniformbroek en laarzen. Van het hout dat hij vervoerde kwam nogal wat terecht bij goede kennissen.’

‘Op een middag wilde hij naar een [V1](#) die in de buurt terecht was gekomen. Wij probeerden het hem uit het hoofd te praten en een student uit Delft die met zijn vrouw bij ons was ondergedoken raadde het hem ook sterk af. Maar Wouter ging. Hij was bezig benzine uit de V1 te halen toen de Landwacht over de spoorbaan kwam.’

‘Ze brachten hem naar het gemeentehuis in Gorssel. Hoe onvoorzichtig hij was bleek uit de twee persoonsbewijzen die hij bij zich had. Het valse document had hij van een vriend van ons. Maar Wouter was slim genoeg om te vertellen dat hij het gekregen had van zijn broer die doodgeschoten was.’

‘Hij werd naar Zutphen gebracht. Omdat wij een huiszoeking vreesde moesten wij nu voor onze onderduikers een ander onderkomen zoeken.

Zes weken later kwamen er inderdaad 26 Duitsers [...] ons huis omsingelen. Op de hilde [opslagruimte boven de stallen] vonden ze koffers van een oud marineofficier bij wie één van onze dochters in dienst was. De sleutel moest gehaald worden. Toen bleek dat er uniformen in zaten werden de koffers verzegeld.’

‘In de kelder vonden de Duitsers een clandestien geslacht varken. Vijf dagen later kwamen zes van de Duitsers al het spek ophalen. Wij zorgden dat Wouter voedsel en schoon ondergoed kreeg.’

“Een week -na ‘zijn executie’ op de IJsselkade- was hij bij ons. De kogel die was afgeketst op een bretelknoop waardoor hij de executie overleefde, had hij bij zich in een luciferdoosje.

Hij woont nu (1965) in Engeland. Hij is nog eens bij ons geweest met zijn Engelse vrouw en drie dochters.

Bron: KijkopZutphen en Gelders-Overijsselse Courant Lochem.